

אם המורדים יביעו אי אמון בגלל הנסיגה והלייבור יביע אמון. אידן לא יקבל זאת ויחפטר, אבל אין הוא סבור כי המורדים ירחיקו לכת עד כדי הבעת אי אמון. שאל מדוע אין אנו מוקיעים סירוב סוריה לחת' לכשקימי או"ם לבדוק אם אין אצלה ריכוזי צבא.

בכלל הי' ידירותי מאוד, וכמעט מתחנף. חוששני שזהו פחד גלוי הקנוניה...

26.11.56, יום ב'

דיבון חזר מעזה. באחת עשרה היום יתקיים טקס פתיחת העיריה שמונחה. המכונים אינם קוויסלינגים. מוניר ראף שהיה ראש עיריה בימי המצרים נחמנה ככגן, הראש הוא שבוע, יש כאלפים נוצרים. ורגני היה בעזה, והביע השתוממותו לסדר התקן.

עוד מוסימים לגלות נשק. נתן עוזר לבאון. יש חוליה של אשכול וספיר - בעיני אספקה וכסמים.

- בא אצלי ארובב ומציג לי שאלות: מה תהיה צורת הנסיגה בסיני? שמע כי דורשים בינאום אילת, עקבה ועזה. היחכך? היש הכנית למליטים בעזה? היעזבו הבריטים והצרפתים התעלה? הינמקו התככים הקסדים עם ישראל? למה נסע אבידור למוסקבה? מה דוחף אמריקנים למדיניות זו? האם איום סוריה הוא רציני? היש מגע עם מדינות "משתכסי התעלה"? אמרתי שעל הרבה שאלות איני יודע - בכל אופן לא בשעה זו - החשובה. ניסוג לאט לאט, כמו כצרפתים וכבריטים. יש אפשרות

שתרכיה תתקן קשריה. אבידור נסע למוסקבה, כי אין שם איש אחראי, האכריקנים נדחמים לטדיניות זו באשר לדעתם אירומה הסערבית נחונה בין כך ובין כך בכיסם, והם רוצים לרשום את האסיאחים. על סכנה טוריה איני יודע דבר ברור; איני סבור שהסכנה גדולה.

- בא איתן, שוחח ארוכות עם יעבץ. ארה"ב נמנעה קשה ע"י פעמי אנגליה, צרפת וישראל, אולם אין שינוי יסודי ביחס לשלושה. יש 4 הצעות יסודיות. אין אחת הלוויה בחברתה, אמריקא רוצה לבצע כל אחת מהן: 1) נמיגת השלושה, 2) הקמת כוח בינלאומי, 3) משטר חדש בתעלה, תוך שלום בין ישראל והערבים. ארה"ב תדרוש הוצאת הכוחות, אבל בשלבים, כפי שאמר לוב'1 הוצאת הכוחות אינה הלוויה בשום דבר אחר, אבל גם הדברים האחרים לא הלויים בהוצאת הכוחות. ביזורי טואץ לא יומנה בנסיגה. אין ארה"ב מעלה על הדעת שבמקום כוחותינו יכנסו המצרים, אלא כוחות או"ם. בשלם-א-שיך יעמוד כוח בינלאומי, על עזה לא אמר כלום.

- חזמנתי חיים כהן - בדבר סמכות הצגזורה. הוא שולל כי סמכות הצגזורה הלוויה בחסכת עם העורכים. היא נובעת סחוקי חרוט של שנת 1945, הטעקד חצבאי יכול לאסור כל פרסום ממעמי בסחון.

- בא מצלי גייקובס טחטאג. ביקש הצוורה. אמרתי שבטעה זו כל הצהרת מומבית לא רצויות. יש לפעול לשנוי מצב הרוח בממשל, לא נעשה זאת ע"י הצהרות רשמיות.

- מחברר שהטלגרפה שלי, למשה מלפני כמה ימים לבנקוק שילך לקומנהגן - לא יכלו לטענה, כי המלווח שלו עוזב הצופן בחורו. שלחו לי הוכק ככרץ גלוי, אבל גם אילו היה רוצה ללכת היה זה כאוחר, כי אמס מחרהיים מחכנס האינטרנציונל בקומנהגן. מציעים שילך נמחלי או ברקת או יוטטטל.

- אח"צ מודיע לי יצחק כי השגריר האירי הודיע "בצער" לאיחן כי הוא נקרא לחזור, - אל נראה בזה יחס רע מצד הורכית, אנשי הצירות נשארים.

- באיחור מה בא אצלי יעבץ בלוית הרצוג. צלמים כרגיל. הסברהי לו סכנה עליהו של נאצר - כזו כרוכה השתלטות הטובייסים באפריקה. הסכנה לנו - החזרת הצבא המצרי לסיני, שאינו משטט אלא בסיס להחקקה. זלזול מצד או"ם וארה"ב בהחלטה או"ם אם הן לסוכתנו כגון סעיף 4 בהחלטה 2 בנובמבר על חומש השיט. השיבותי הבינאום של חטיט בים סוף לא רק לנו אלא לעולם החמשי כולו, כאלטרנטיבה לסואץ, שנאצר יכל לחסום בכל שעה. יעבץ לא חזר בסני על היגרים שספר לו בשטח איחן. אבל יעביר הדברים לנשיא. עומד לנסוע מטה למזרח הרחוק, ויעצוי שישוב מיד לארה"ב למסור הדברים לנשיא, כי הזמן יקר.

- אח"כ בא איסר. התאונן על סלומון שמדבר עם אנשי דלם.

איסר מגלה הרבה תבונה

ואחריות]

- הזמנתי אח"כ את אחוד והצעתי לו לנסוע לקומנהגן יחד עם ברקת. הוא הציע את ליבטיץ וחדבר נראה לי. יצחק ידבר עם גיורא.